

Sygn. akt IV KZ 56/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **J. K.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 listopada 2016 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Prezesa Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 sierpnia 2016 r., sygn. akt V. Kz (...) - V WKK (...),

o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 9 marca 2016 r. Sąd Rejonowy w J. uznał J. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. i skazał go na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 30 zł każda.

Powyższy wyrok apelacją zaskarżył obrońca J. K..

Zarządzeniem upoważnionego sędziego z dnia 24 marca 2016 r. na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. odmówiono przyjęcia apelacji obrońca skazanego wobec złożenia jej po terminie.

Na powyższe zarządzenie zażalenie złożył obrońca skazanego.

Postanowieniem z dnia 17 maja 2016 r. Sąd Okręgowy w G. Ośrodek Zamiejscowy w R. zaskarżone zarządzenie utrzymał w mocy.

W dniu 4 lipca 2016 r. do Sądu Okręgowego w G. wpłynęła kasacja obrońcy J.K. od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G. Ośrodek

Zamiejscowy w R. z dnia 17 maja 2016 r. utrzymującego w mocy zarządzenie Prezesa Sądu Rejonowego w J. o odmowie przyjęcia apelacji.

Zarządzeniem z dnia 30 sierpnia 2016 r. Prezes Sądu Okręgowego w G. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji jako niedopuszczalnej z mocy prawa.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł obrońca skazanego J.K. podnosząc obrazę przepisów postępowania, tj. art. 530 § 2 k.p.k. i art. 519 k.p.k., poprzez dokonanie niewłaściwej i zawężającej wykładni art. 519 k.p.k. skutkującej ograniczeniem gwarancji procesowych oskarżonego oraz wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia, ewentualnie o uniewinnienie oskarżonego, bądź przekazanie sprawy sądowi właściwemu do ponownego rozpoznania sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest oczywiście bezzasadne.

Zgodnie z art. 519 k.p.k. strona może wnieść kasację od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie oraz od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. Powyższe oznacza, że kasacja stronie przysługuje od następujących rodzajów orzeczeń sądu odwoławczego: wyroku utrzymującego w mocy wyrok sądu pierwszej instancji; wyroku zmieniającego wyrok sądu pierwszej instancji; wyroku uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i umarzającego postępowanie karne oraz postanowienia o umorzeniu postępowania i zastosowania środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. W konsekwencji stronie nie służy kasacja od:

1. prawomocnych wyroków sądu pierwszej instancji;
2. prawomocnych wyroków sądu drugiej instancji, które nie kończą postępowania;
3. prawomocnych postanowień sądu pierwszej instancji kończących postępowanie;
4. innych niż postanowienia o umorzeniu postępowania i zastosowaniu środka zabezpieczającego określonego w art. 93a k.k. prawomocnych postanowień sądu odwoławczego, choćby kończących postępowanie;
5. postanowień wydanych w postępowaniu wykonawczym.

W niniejszej sprawie obrońca skazanego J.K. wywiódł kasację od prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w G. Ośrodek Zamiejscowy w R. z dnia 17 maja 2016 r. utrzymującego w mocy zarządzenie Prezesa Sądu Rejonowego w J. o odmowie przyjęcia apelacji, tym samym od orzeczenia nie należącego do katalogu spraw, o których mowa w art. 519 k.p.k. W konsekwencji wniesiona kasacja – jako niedopuszczalna z mocy ustawy - nie mogła zostać przyjęta.

Argumentacja zaprezentowana w zażaleniu wskazuje natomiast, że jego autor nie rozumie powyższych uwarunkowań lub też nie chce przyjąć do wiadomości wiedzy dla profesjonalisty zupełnie elementarnej. W realiach rozpoznawanej sprawy zastrzeżenia Sądu budzi również sumienność i zgodność z prawidłami wiedzy prawniczej czynności podejmowanych przez obrońcę skazanego od momentu wydania przez Sąd Rejonowy w J. wyroku skazującego J. K. za czyn z art. 178a § 1 k.k.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.